

Садржај:

Увод 3

1.Шта представља васпитање? 4

2.Васпитно-образовне методе 5

3.Утицај васпитача на дечје понашање 7

4.Улога васпитача у процесу васпитања 10

5.Казне и награде као облици контроле над дететом и његовим васпитањем 11

6.Дечја самосталност-њен развој 13

Литература 14

Закључак 15

Увод

Васпитање је процес планског и систематског усавршавања сензомоторних, интелектуалних, емоционалних, моралних и духовних својстава и способности детета, али и одраслог. Као облик социјализације, васпитање је усмерено на уобличавање понашања у социјално пожељном смеру. Овај процес може бити индивидуалан и групни. Према свом предмету, васпитање може бити:

физичко,

интелектуално,

морално,

естетско или религијско.

Читава атмосфера у вртићу зависи од саме личности васпитача. Уколико се ради о крутом и нервозном васпитачу, јавиће се велика нетрпељивост међу децом као и напетост. Међутим уколико је васпитач весео, раздраган, деца ће то оберучке прихватити и следиће његово понашање. Ако је понашање васпитача недоследно и хировито, такво ће бити и понашање деце. Дакле, можемо констатовати да одређене активности које су јављају код деце умногоме зависе од васпитача.

У раду ћемо говорити о томе шта је заправо васпитање као и улогу васпитача у процесу васпитања, али и о дечијој самосталности.

1.Шта представља васпитање?

Основно полазиште у разматрању односа васпитања и образовања састоји се у томе што се ова процеса међусобно садрже и прожимају при чему се често истиче да је васпитање шири и свеобухватнији појам и процес који у себи неминовно и координирано садржи процес образовања. У суштини, може се рећи да је васпитање свеукупно педагошко деловање на све сфере човековог бића, умерено на изграђивање и формирање целовите људске личности у ширу сферу спада и њена образованост. Образовање је, дакле, део ширег процеса васпитања који је усмерен на стицање знања и развој (практичних) способности личности. Међутим, иако су ова процеса строго условљена и међусобно координирана у наукама и теоријама о образовању и васпитању они се посебно разматрају и проучавају и то као посебни и основни педагошко-андрагошки појмови и процеси.

Најважнији чиниоци без којих се добро васпитање не може замислити су безусловна љубав и наклоност, подршка и подстицај индивидуалног развоја детета, пажња и сарадња. Како да одгојите дете да постане социјално компетентан човек јесте једно од важнијих животних питања.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com